

BL.

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE LEGISLATION - WETGEVING
17-03-1987
Transmisie M. Overgemaakt van de H. Coördinatie

L.17.892/8.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 23 februari 1987 door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "waarbij het koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en de andere diensten van de Ministeries toepasselijk wordt verklaard op het personeel van sommige instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse Executieve staan", heeft op 25 februari 1987 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe voor de personeelsleden van zes openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest de mogelijkheid van een loopbaanonderbreking in te voeren onder analoge voorwaarden als die welke gelden voor het rijkspersoneel krachtens het koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en de andere diensten van de ministeries, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 september 1986.

Het gaat met name om het personeel van volgende openbare instellingen :

- 1° de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen;
- 2° de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken;
- 3° de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest;
- 4° de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij;
- 5° het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap;
- 6° de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

2. De in het voornoemde koninklijk besluit van 3 juli 1985 voor het personeel van de ministeries ingevoerde regeling komt in grote trekken neer op wat volgt :

.../...

- de bedoelde personeelsleden kunnen met periodes van minimum 6 maanden en maximum 1 jaar hun beroepsloopbaan volledig onderbreken, zonder dat deze periodes, genomen met tussenpozen of achtereenvolgend, 60 maanden tijdens hun loopbaan mogen overschrijden (artikel 3, § 1);
- tijdens die periodes van loopbaanonderbreking is het personeelslid met verlof zonder wedde of, bij ontstentenis van een dergelijke stand in het statuut waaraan het onderworpen is, in een gelijkaardige situatie (artikel 8, eerste lid);
- het personeelslid dat zijn beroepsloopbaan onderbreekt ontvangt een onderbrekingsuitkering van 10.504 fr. per maand, die wordt betaald door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (R.V.A.) (artikel 4);
- de bedoelde onderbrekingsuitkering blijft ten laste van de R.V.A. wanneer het betrokken personeelslid wordt vervangen door een uitkeringsgerechtigde volledig werkloze die uitkeringen geniet voor alle dagen van de week; is dit niet het geval dan vraagt de R.V.A. de terugbetaling van de onderbrekingsuitkering aan het bestuur of de dienst waaronder het personeelslid ressorteert (artikel 4, § 3).

3. De zoëven summier beschreven regeling van het koninklijk besluit van 3 juli 1985 vindt haar rechtsgrond in de artikelen 99 en 100 van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985 en bij het koninklijk besluit nr. 424 van 1 augustus 1986.

.../...

Luidens artikel 99, derde lid, van de voornoemde herstelwet, kan de Koning de in "Afdeling V : Onderbreking van de beroepsloopbaan" van die wet voor de "werknemers" bepaalde voordelen uitbreiden tot "het vastbenoemd of tijdelijk personeel van de besturen en andere diensten van de administraties".

Luidens het vierde lid van datzelfde artikel 99 zijn "onder voorbehoud van de bijzondere toepassingsbepalingen en van de uitzonderingen vastgesteld door de Koning, de besluiten tot uitvoering van het derde lid van rechtswege van toepassing ... op het personeel van de instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de Staat vallen, ...".

Het vijfde lid machtigt de Koning om de regeling inzake loopbaanonderbreking uit te breiden of een gelijkaardige regeling in te voeren die van toepassing is op :

- 1° de personeelsleden van de Rijksonderwijsinrichtingen, de psycho-medisch-sociale centra van de Staat en van de Rijksvormingscentra;
- 2° de gesubsidieerde personeelsleden van de door de Staat gesubsidieerde onderwijsinrichtingen en psycho-medisch-sociale centra;
- 3° de personeelsleden van de andere diensten van de Staat, met uitzondering evenwel van de personeelsleden van de krijgsmacht, en van de magistraten van de rechterlijke orde, van het Arbitragehof, van de Raad van State en van het Rekenhof.

.../...

Het zesde lid ten slotte luidt als volgt :

"De provincies, de gemeenten, de agglomeraties en federaties van gemeenten, evenals de openbare inrichtingen en de publiekrechtelijke verenigingen die ervan afhangen, worden gemachtigd op hun personeel ander dan dat bedoeld in het vijfde lid, de regeling inzake loopbaanonderbreking toe te passen die is vastgesteld met toepassing van de artikelen 100 en 102 van deze wet".

4. Het van overeenkomstige toepassing verklaren van de regeling vervat in het koninklijk besluit van 3 juli 1985 op het personeel van openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, impliceert - zoals blijkt uit het sub 2 gegeven overzicht van die regeling - de medewerking van de R.V.A. en in de regel ook de tenlasteneming door die nationale openbare instelling van de onderbrekingsuitkering welke aan de personeelsleden van de betrokken instellingen zal worden toegekend.

De door de Grondwet en door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gevestigde onderlinge autonomie van de Staat en de Gemeenschappen en de Gewesten verzet er zich evenwel tegen dat door de organen van de Gemeenschappen en Gewesten verplichtingen zouden worden opgelegd aan een nationale openbare instelling, tenzij zulks gebeurt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde nationale organen.

In de ter zake van de loopbaanonderbreking geldende nationale regeling wordt - zoals moge blijken uit de sub 3 aangehaalde bepalingen van artikel 99 van de herstellwet van

.../...

22 januari 1985 houdende sociale bepalingen - niet voorzien in de mogelijkheid voor de organen van de Gemeenschappen en de Gewesten om een beroep te doen op de medewerking van de R.V.A. (1).

Aangezien - zoals werd bevestigd door de gemachtigde ambtenaar - de uitsluitende bedoeling van het ontwerp-besluit erin bestaat aan de personeelsleden van de betrokken openbare instellingen een aanspraak ten laste van de R.V.A. te verlenen op de in het koninklijk besluit van 3 juli 1985 bepaalde onderbrekingsuitkering, moet uit wat voorafgaat worden geconcludeerd dat het ontworpen besluit slechts zal kunnen worden genomen nadat de bevoegde nationale overheid de R.V.A. zal hebben gemachtigd om ter zake zijn medewerking te verlenen.

.../...

(1) In een aantal andere regelingen waarbij de R.V.A. is betrokken, is dit wel het geval :

- zo bepaalt artikel 14 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, dat o.m. de Gemeenschappen en de Gewesten als "werkgever" kunnen worden beschouwd voor de toepassing van de bepalingen betreffende het Derde Arbeidscircuit;
- en luidens artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces, wordt voor de toepassing van dat besluit onder "administratie" verstaan "2° de diensten van de Gemeenschappen en de Gewesten, bedoeld in artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ..." en "4° de instellingen van openbaar nut".

5. Volledigheidshalve - en onverminderd de hiervoren geformuleerde opmerking - wenst de Raad van State er nog op te wijzen dat zich een moeilijkheid voordoet met betrekking tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om statutaire bepalingen vast te stellen voor het personeel van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (S.E.R.V.).

In tegenstelling tot de overige in het ontwerp bedoelde instellingen, is de S.E.R.V. inderdaad een instelling waarop de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut niet van overeenkomstige toepassing zijn, zodat de Vlaamse Executieve in de bepalingen van artikel 13, §§ 3, 5 en 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 gecombineerd met artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 niet de bevoegdheid vindt om het administratief statuut van het personeel van de S.E.R.V. vast te stellen.

Luidens artikel 4, § 2, 6°, van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt "de regeling inzake het personeel" integendeel opgenomen in het door de Raad zelf vast te stellen reglement van orde, welk reglement aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve onderworpen is.

.../...

Omtrent de verenigbaarheid van die bepaling van het decreet van 27 juni 1985 met het bepaalde in artikel 13, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, kan worden verwezen naar het arrest nr. 24 van 26 juni 1986 van het Arbitragehof betreffende de Economische en Sociale Raad van het Waalse Gewest (Belgisch Staatsblad van 19 juli 1986).

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. NIMMEGEERS, staatsraad, voorzitter,
W. DEROOVER, staatsraden,
J. DE BRABANDERE,
J. GIJSSELS, assessoren van de
J. HERBOTS, afdeling wetgeving,
Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. STEVENS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.